B.

20 April 1924.

Aan Zyne Excellentie
Jhr. Mr. Ruys de beerenbroeck
Minister van Binn. Zaken
PERSOONLYK.

Excellentie,

Vercorloof my als Limburger, en oud- leerling van den Heer Joan Berens, waarover in oygevoegde circulaire geen woord te veel is gezegd, het volgende onder de aendacht van Uwe Excellentie te Brengen.

Hier is een man, ernstig ziek, die gedurende zyn gehe leven, wel veertig jaar naar ik meen, gewerkt heeft in het belang va zyn leerlingen, Limburgers meest allen, van welke hy, ik zeg het uit eigen ervaring, met de grootste toewyding den kunstzin en de vakkenn heeft geleid en ontwikkeld.

Men spreekt in deze circulaire van "officieel verzuim" en ik kan zelfs niet vermoeden waarop dit doelt, daar ik al 35 jaar uit Roermond weg ben. Maar ik geloof dat hiermede slechts bedoeld zy zyn de gebruikelyke onverschilligheid van Bestuursleden vooral ten opzichte van een over bescheiden ambtenaar. Berens is een man die ook der géén vorm aan politiek deed, en die zyn weinige vrye uren aan zyn kunst en aan muziek gaf.

Meer dan twintig jaar geleden had ik eens het voorrec op een Jubileum Tentoonstelling der Teekenschool door Dr. P. Cuypers aan den Commissaris der Koningin, Uw vader, te worden voorgesteld i nog al vleiende bewoordingen. Wat my toen vooral trof was de warme t toon waarop door Uw vader hierop werd geantwoord. Ik baseer daarop,

hoop dat ook by U diezelfde gemoedswarmte zal kunnen gewekt worden om, wie weet wellicht in extremis, een man die dat tiendubbel verdiend heeft, een officieel blyk van waardeering toe te kennen in den vorm van een ridderorde.

Wie beter dan Uw Exc. weet dat deze dingetjes by dozynen automatisch worden toegekend aan ambtenaren en militairen die weinig andere verdiensten hebben dan dat zy in een zeker aantal jaren geen eg erg in het oog loopende fouten hebben gemaakt. Anderen, zoals een vriend van my, die er 34 heeft, verkrygen die zoals myn vriend het zelf zegt, zonder er ook maar iets voor gedaan te hebben, alleen omdat hy een mooie oud-Hollandschen naam, joviale manieren en een gastvrije tafel heeft. Maar vóór een man als Berens kan dat werkelyk zyn levensavond vermooien met een schyn van erkenning van werkelyke verdiensten.

Ik verklaar U op myn woord van eer dat niemand my deze gedachte heeft ingegeven en ook dat ik aan niemand van dezen brief of van myn verzoek heb kennis gegeven, of dit ook zàl doen.

Verontschuldig de vrymoedigheid waarmede ik deze goede daad van U vraag en geloof my

van Uwe Excellentie de

dw. dn.